

ಮೇಲೆ ಯಾವ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿಯೂ ನಟಿಸಿಲ್ಲ. ಕಿರುಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ರಂಗಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

◆ ನಿಮ್ಮ ವೃತ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಪಾತ್ರ ಯಾವ ಬಗೆಯದು? ರಂಗಭೂಮಿ ಒಂದು ಮಟ್ಟದ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಂದೇ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಅಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಗಣಿತ - ಹೀಗೆ ಹಲವು ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಡು ಅಥವಾ ರಿಂದ ಅನುಸರಿಸುವಾಗ ಗಣಿತ ಬೇಕು. ಆ ಹಾಡು ಅಥವಾ ರಿಂದ ಯಾಕೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮಾಜೋ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಅರಿವಿರಬೇಕು. ಮೊದಮೊದಲು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೋಗುವುದು, ನನ್ನ ಪಾತ್ರದ ಸಂಭಾಷಣೆ ಹೇಳಿ ಬರುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅದೇ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ, ಅದೇ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸುತ್ತ 'ಏನಿದು ನಾಟಕ?' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಶುರುವಾಯ್ತು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕಬೇಕು ಎಂಬ ಹಸಿವನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ರಂಗಭೂಮಿ. ಆ ಶೋಧನೆಯೇ ನನ್ನ ವೃತ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'ಬಾಯ್ ವಿತ್ ಎ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್' ಒಬ್ಬ ಅಕ್ರಮ ವಲಸೆ ಬಂದಿರುವ ಹುಡುಗನ ಕಥೆ. ಒಂದು ಯುದ್ಧಪೀಡಿತ ದೇಶದಿಂದ ಲಂಡನ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರಯಾಣ ಅದು. 110 ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಂಡ ನಾಟಕ ಅದು. ಅಷ್ಟು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತ ಮಾಡುತ್ತ ನನಗೆ ಹೊಸ ಜಗತ್ತೇ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಒಬ್ಬ ನಿರಾಶ್ರಿತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರತಿ ನಾಟಕ, ಪ್ರತಿ ಪಾತ್ರವೂ ಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡಲು, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಕಿಟಕಿ.

◆ ವೀಣಾಪಾಣಿ ಅವರ 'ಆದಿಶಕ್ತಿ' ತಂಡದಲ್ಲಿಯೂ ರಂಗತರಬೇತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ ಕುರಿತು ಹೇಳಿ. 'ಆದಿಶಕ್ತಿ' ಅವರ ರಂಗಭೂಮಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿಯ ತರಬೇತಿ ಕಾರ್ಯಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದೆ. 'ಆದಿಶಕ್ತಿ' ನಡೆಸಿದ ಕಾರ್ಯಾಗಾರವೇ

ನನಗೆ ಧೈರ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಮೊದಲೆಲ್ಲ ಏನು ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀಯಾ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದಾಗ 'ನಟ' ಎಂದು ಹೇಳಲು ಹಿಂಜರಿಕೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಪಾಂಡಿಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಐದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ 'ನಾನು ನಟ' ಎಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಹವ್ಯಾಸಿ

ರಂಗತಂಡಗಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಏನೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಾಗಾರ ಅದು. ನನ್ನ ಇಡೀ ಬದುಕಿಗೇ 'ಆದಿಶಕ್ತಿ' ತಂಡದ ಜೊತೆಗಿನ ಒಡನಾಟ ಒಂದು ದೆಸೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು.

◆ ನಟನೆ ಎಂದರೆ ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಟನೆ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಎನ್ನುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ನಟನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಏನು?

ಆ ಎರಡೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ಮಿಶ್ರಣದಲ್ಲಿ ನಟನೆ ಇದೆಯೇನೋ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ದೇವರಾಣೆ ನಂಬಲ್ಲ. ಅದು ತುಂಬ ರೊಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಐಡಿಯಾ ಅಷ್ಟೆ. ನಟ ಒಂದು ಪಾತ್ರದ ಒಟ್ಟಾರೆ ರೂಪುರೇಷೆಯಷ್ಟೇ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಮಿಕ್ಕಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಬೇಕು, ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ನಾಟಕ ಅಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಟ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ವೃಥಾ.

ನಟನೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ತುಂಬ ತಾಂತ್ರಿಕವಾದದ್ದು; ಮಾನಸಿಕವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದದ್ದು. ನಟ ತಾನು ಅಭಿನಯಿಸುವ ಪಾತ್ರದ ಇತಿಹಾಸ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತುಂಬ ಮುಖ್ಯ. ನಂತರ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ಪಾತ್ರ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಒಟ್ಟಾರೆ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಬಹುದು ಅಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತರಬೇತಿ ಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಭಾವವನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕೆ, ಜೀವನದ ಅನುಭವ, ಅಧ್ಯಯನ ಎಲ್ಲವೂ ಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಹುಡುಕಿರುವ ಭಾವವನ್ನು ಮರುಸೃಷ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತರಬೇತಿ-ತಂತ್ರಗಳೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು

ಧಾರಾವಾಹಿ ನಟಿಯರು ಇದನ್ನು ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಅಳಬೇಕು ಅಂದರೆ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಹಲವು ಕಲಾವಿದರು ಗ್ಲಿಪ್‌ಸಿನ್ ಇಲ್ಲದೆ ಅಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಫೆಂಟಾಸಿಕ್. ಅವರಿಗೆ ಆ ಟೆಕ್ನಿಕ್ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅಳತೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ.

◆ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವೇ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು, ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನಟಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಸಿನಿಮಾ ಮತ್ತು ಧಾರಾವಾಹಿ ಹಾಗಲ್ಲ. ಎರಡೂ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ

ಇರುತ್ತದೆ?

ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವುದೇ ಅದು. 2011ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಟಕದ ಸಂಭಾಷಣೆ ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕೂ ಅದೇ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಇಂದಿಗೆ ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಜೀವನನುಭವದ ಬೆಂಬಲ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುವುದು ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತು ರಿಪೀಟ್ ಶೋ ಆದಾಗಲೇ.

ಧಾರಾವಾಹಿ ಮತ್ತು ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಂತೂ ಕೊಂಚ ಕಷ್ಟವೇ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕಥೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದೇ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಹೌದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಬದುಕು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ.

* ನಿರ್ದೇಶನದ ಕನಸು ಇದೆಯೇ?

ಇದೆ. ಇನ್ನೂ ತುಂಬ ಓದಬೇಕು, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಟನೆಯ ಹಂಬಲ ಕೊಂಚ ಕಮ್ಮಿಯಾದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲವೆಂದು ಅನಿಸಿಬಿಟ್ಟ ಕಷ್ಟ, ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಟನೆಗೆ ಗಮನಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

◆ ಸಿನಿಮಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟ?

ಈಗ ಜಗತ್ತಿನ ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ನಾವು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಾನೂ ಅಂಥ ಸಂಕೀರ್ಣ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸಬೇಕು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಕೀರ್ಣತೆ ಇದೆ. ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಕಮ್ಮಿಯಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಹೀರೋ, ಪೋಷಕಪಾತ್ರಗಳು, ಹೀರೋಯಿನ್, ಹೀಗೆ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಇರುವುದೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇರಬಹುದು. ಸಂಕೀರ್ಣತೆ ಇರುವ ಸಿನಿಮಾಗಳು ಇಲ್ಲ ಅಂತಿಲ್ಲ. ಗಿರಿರಾಜ್ ಅವರ 'ಜಟ್ಟಿ' ನನ್ನ ನೆಚ್ಚಿನ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಒಂದು ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರ, ಅದರ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರಗಳೂ ತುಂಬ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿವೆ. ಅಂಥ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕರೆ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಆಗಲಿ, ಕಲಾತ್ಮಕ ಆಗಲಿ ನಾನು ನಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ■

